

[Alfred Kristensen.]

opstille paa Papiret; det hører ikke hjemme i de faktiske Forhold. Der findes ikke en saadan Fordeling mellem det tyske Mindretal og Danskerne dernede i noget som helst Sogn.

Endvidere siger det ærede Medlem, at der var mere Kontrol med de tyske kommunale Skoler end med Privatskolerne. Det skulde synes at være saaledes, men siden 1939, da vi fik den nuværende Ordning med de smaa Skolenævn, det vil sige de tyske Skolenævn ved de tysksprogede kommunale Skoleafdelinger, har det omvendte været Tilfældet. Siden da er der faktisk større kommunalt Tilsyn med Privatskolerne end med de tysksprogede kommunale Skoleafdelinger, idet det er Skolenævnet, der fører det daglige Tilsyn; det har Skolekommissionen paa Stedet intet med at gøre. Derfor er det Tyskerne selv, der har ført Kontrol, og det kan man vel næsten sige er at sætte Ræven til at vogte Gæs. Men det var formentlig nødvendigt dengang at indføre denne Bestemmelse; der gjorde sig jo et stærkt Tryk gældende over for vore Forhold, da denne Lov blev vedtaget. Med Hensyn til de tyske Privatskoler i Sognene var Forholdet derimod fra 1939 og indtil Kapitulationen dette, at Skolekommissionerne i hvert Fald efter Lovens Bestemmelser havde en vis Ret og en vis Pligt til at føre Tilsyn. At Tilsynspligten under disse Forhold blev meget daarligt varetaget, er en Sag for sig, men man kan i hvert Fald ikke sige, at der i de sidste 6 Aar har været større Kontrol med Undervisningen i de kommunale Skoler end i de private. Det omvendte er som sagt Tilfældet.

Naar det ærede Medlem endvidere som et tilsyneladende meget vægtigt Argument med Hensyn til Fremtidens Skoleordning henviser til, at vi ikke vil være i Stand til i Danmark at gennemføre en anden Mindretalsskolelovgivning end den, der maa blive gældende for vort danske Mindretal i Sydslesvig, vil jeg gerne have Lov til at pege paa, at her er saa stor Forskel i Praksis, at man faktisk ikke kan sammenligne disse to Ting. Vi har et dansk Mindretal i Sydslesvig, som loyalt i en lang, lang Række Aar har bøjet sig og føjet sig under de Vilkaar, som de rigstyske Forhold foreskrev. Det maa formentlig derefter have et ganske anderledes moralsk Krav paa at faa sine specielle danske Mindretalsrettigheder respekteret end et tysk Mindretal i Danmark, der har været inde i det, som det har været inde i. Denne Væsensforskel maa og vil ogsaa gøre sig gældende i afgørende Grad,

naar vi til sin Tid skal til at tale om de endelige Forhold. Hertil kommer, at vi har positive Udsagn fra fremtrædende Skoleledere i Sydslesvig, saaledes fra Rektor Bernhard Hansen ved Duborgskolen, om, at man aldeles intet har imod, at man i Nord-slesvig ordner sine Forhold, som man her finder det rigtigt, uden Hensyn til dem dernede. Og han har tilføjet, at der kan man nemt indordne sine fremtidige Skoleforhold under Privatskolens Princip. Derfor er der ingen Grund til — og det har i nogen Grad været vildledende —, at det ærede Medlem saa stærkt har fremhævet dette Forhold, som Tilfældet er.

P. N. Petersen (Røjle): Den højtærede Undervisningsminister og til en vis Grad ogsaa det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen talte om, at jeg ogsaa har beskæftiget mig med den varige Ordning, som en gang maa komme, men hævdede, at en Drøftelse af de Spørgsmaal, som staar i Forbindelse dermed, ikke hører hjemme under denne Debat. Det Lovforslag, som nu snart bliver ophøjet til Lov, og den varige Ordning staar imidlertid i nøje Forbindelse med hinanden. Det er netop for at muliggøre en virkelig forsvarlig Løsning af dette Spørgsmaal, at denne midlertidige Ordning søges gennemført, og jeg er af den Overbevisning, at man til enhver Tid bør søge at belyse det for vort Land og vort Folk saa livsvigtige Spørgsmaal, som vi her er stillet over for. Derfor er det ogsaa, jeg har tilladt mig at nævne de Ting, som jeg anførte i det Foredrag, jeg har holdt.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen sagde, at det med de tre Fjerdedele var et tænkt Tilfælde o. s. v. Ja, det er et tænkt Tilfælde, for saa vidt som jeg naturligvis ikke kender det nøjagtige Tal, men jeg kan f. Eks. tage en Kommune som Ubjærg nede ved Grænsen, hvor de mest velhavende sikkert er den tyske Befolkning, medens den danske Befolkning væsentligst bestaar af Smaakaarsfolk. Saadan er det i hvert Fald i de fleste af Grænseegnene, hvor det er de tyske Storbønder, der ligger inde med en stor Del af Arealerne; og selv om der ikke bliver Tale om de tre Fjerdedele af Skatterne, er det i hvert Fald givet for denne Kommunes Vedkommende, at de betaler den største Del. Derfor synes jeg, at det Forhold, jeg anførte før, er noget misvisende set fra et Retfærdighedssynspunkt. Saa nævnte det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen, at der er en praktisk Forskel paa Forholdene Nord og Syd for Grænsen. Ja, det er der i Øjeblikket. I